

NECHTÄŠNÄ%o DÄ•TÄŠ

StÄ™eda, 05 bÄ™ezen 2014

Má dcera Ä¾ádala poprvé o zvýšcení alimentÄ™ na svou 7letou dceru. Otec dítěte jí doposud nic neplatil, nechtÄ™l a nechce se ke své dceÄ™mi vÄ™bec znát. Platit začal tedy až po pozitivních testech otcovství. Platí 2.500 Kč měsíčně. A dceru splácí v měsíčních splátkách. Otec mé vnučky pracuje u vězeňské služby jako psodv. Jeho měsíční příjem je (bez příspěvku a odměn) 20.000 Kč. Ä½ije s pÄ™itelkyní, která má pÄ™íjem 14.000 Kč (to vím od soudu).

K soudu o zvýšcení alimentÄ™ se dostavil otec s právníkem. Dcera Ä¾ádného právníka nemÄ™la, jelikož na něj nebyly peníze. Chudák holka ji Ä¾ dlouhou dobu nemÄ™e najít práci a bydlí v azylovém domě. Podotýkám, Ä¾e otec si svou dceru nechce, nikdy jí nic nekoupil, nikdy se nepodílel na ničem, co se týká jeho dcery. Pí. soudkyně rozhodla zvýšcení o 500 Kč měsíčně. DceÄ™mi bylo pí. soudkyní Ä™eno, pokud s tím nebude souhlasit a nepodepíše to, zaplatí právní služby by znamenalo 20.000 Kč. Je jasné, Ä¾e toto v zápisu nebylo uvedeno, ale pÄ™ipadá mi to nejen tlačením ke zdi, ale výsměch. Soud by měl jednat v zájmu dítěte, což v tomto pÄ™ípadě se určitě nestalo. Jak se má Ä¾ bránit proti takovému rozhodnutí? Nikdo ho nechce nutit, aby si svou dceru bral, nebo aby jí měl rád, ale své povinnosti by měl plnit beze zbytku. DÄ™kuji za vaše rady, ZDENA